

**“Zoek de vrede voor de stad
waarheen Ik u in ballingschap
heb gevoerd. Bid ervoor tot de
HEERE, want in haar vrede zult
u vrede hebben.”
Jeremiah 29:7 (HSV)**

Hallo lieve mensen,

Een nieuw jaar, een nieuw seizoen in ons leven. Zo voelt het nu het promotietraject van Anneke is afgerond. Na een heerlijke kerstvakantie in Maastricht zijn we weer in het normale ritme gekomen. Kijk gerust weer even mee in ons leven...

Promoveren

Op 16 december was het na jaren hard werken eindelijk zover: promoveren. De laatste stapjes waren intensief. Als familie op missie willen we leven en werken vanuit rust. Dat was niet eenvoudig en is niet altijd gelukt. Al die deadlines en voorbereidingen eisten niet alleen de nodige (avond)uren op, maar ook in ons hoofd werd die promotie een 'groot ding'. 'Het is gelukkig maar tijdelijk', hielden we ons steeds voor...

Het was een bijzonder feest! De verdediging verliep in een ontspannen sfeer. De speech van Annekes begeleiders had als thema 'feest'. Dit werd ook in verband gebracht met ons leven als 'missionaris van de stad'.

Ik (Anneke) ben dankbaar en onder de indruk van alle mooie woorden die bij zo'n gebeurtenis worden uitgesproken door de mensen met wie ik samenwerk. Mijn werk op de universiteit verandert inhoudelijk nog niet. Ik kan verder met de taken die ik afgelopen jaar ook al deed, als coördinator van een netwerk in de zorg voor kwetsbare ouderen in Elsloo en als onderzoeker van een project voor verbetering van de zorg tijdens en na een ziekenhuisopname van kwetsbare ouderen. Beide projecten doe ik voornamelijk vanuit Maastricht, op het vertrouwde plekje bij de afdeling huisartsgeneeskunde.

Huwelijksreisje

Eind oktober was er een huisartsgeneeskundig congres in Istanbul, waar Anneke iets over haar onderzoek zou presenteren. Die

kans hebben we maar meteen aangegrepen om er een huwelijksreisje van te maken. Terwijl er in Maastricht goed voor Lydia, Eva en David werd gezorgd, liepen wij een paar dagen hand in hand door die stad. Dat voelde bijna vreemd, want je ziet daar weinig mannen en vrouwen samen. De kerkdienst op zondag (in de kapel van de Nederlandse ambassade) voelde als een verademing in deze enorme wereldstad waar het christelijk geloof bijna geheel is overgenomen door de islam.

Gezellig samenzijn

Gelukkig lag de focus in de laatste maanden van 2015 niet alleen bij werk. Het leven als familie op missie, samen met Theodoor, Hinke en Benthe de Kraker, bracht mooie momenten. Met een hele groep wandelen op de Pietersberg, inclusief zelfgemaakte herfsthoedjes – het was een interessante vertoning. Iedereen deed vrolijk mee. Gezamenlijke ontbijtjes zijn ook favoriet. Met Sinterklaas en Nieuwjaar hebben we daar uitgebreid van kunnen genieten. Een spelletjesmiddag doet het ook goed. Terwijl de kinderen op pad werden gestuurd om een speurtocht uit te zetten, lieten de volwassenen hun tekenkunsten zien met het spel 'wat schets je me nou'. Allerlei manieren om mensen beter te leren kennen. En om nieuwe mensen te ontmoeten, want we moedigen altijd aan om vrienden mee te nemen.

Een speciaal moment was de doop van een Afghaanse jongen. Zijn opgewektheid staat in schril contrast met zijn onzekere en eenzame omstandigheden. Het is fijn dat hij betrokken is bij onze gemeenschap. Verder is het bijzonder om te kunnen meeliften op de ervaring van Theodoor en Hinke als het gaat om bidden voor mensen. We bieden mensen nu ook aan om te komen naar avonden waarop er voor mensen individueel kan worden gebeden. Het zijn bijzondere momenten, waarop we duidelijk de kracht van God ervaren in bemoediging en genezing.

Church at home

Ook de maandelijkse vieringen, ook wel 'church at home' genoemd, blijven een prachtige kans om het Evangelie dichter bij mensen te brengen. Zondag 3 januari hebben we stilgestaan bij het thema 'Jezus volgen op je reis in het nieuwe jaar'. Een picknicktas was gevuld met allerlei

Maastricht verlangt diepgang

‘Veel mensen die wij kennen, zijn het zicht op de Herder kwijtgeraakt. Toch zijn ze nog wel op zoek naar iets diepers, naar onvoorwaardelijke liefde en betekenis. Ze zijn dorstig naar Jezus.’

symbolen, die wijzen op wat God ons geeft op onze reis. Brood en wijn, sandalen van het Evangelie van de vrede, de panfluit voor aanbidding, de Bijbel als kompas, de telefoon om in contact te blijven met de gids... Bij elk symbool gaven we kort uitleg en/of luisterden we naar een lied. Het mooiste vonden wij het

picknickkleed, zoals dat lag uitgespreid op de grond in onze kamer. Picknicken doe je op rustige plaatsen, met elkaar, om te ontspannen en naar elkaar te luisteren. Samen verbonden aan God en aan elkaar. Zo willen we familie op missie zijn. Toen Tjerk aan één van de jongens (met een moslimachtergrond) vroeg hoe hij het vond, antwoordde hij: "I really like to come here. This is freedom." We hopen dat Jezus door dit soort ervaringen heen werkelijk levens verandert, want Hij is het die vrijheid geeft.

Veelkleurig

Onze gemeenschap is een veelkleurige mix van mensen en culturen. Tijdens samenkomsten is het de uitdaging om te schakelen tussen Nederlands, Engels en Arabisch ('thee' heet hier tegenwoordig al 'tsjai') en hier en daar een woordje Spaans of Duits. We leunen op de uitgebreide talenkennis van Tjerk, en gelukkig staan de taalbarrières het gevoel van verbondenheid niet erg in de weg. De groep van Syrische mensen uit het asielzoekerscentrum wisselt sterk. Voor hen is het wachten tot ze een

eigen huis krijgen toegewezen. Soms in "the middle of nowhere", in een Limburgs dorpje. We proberen mensen daar zo veel mogelijk in contact te brengen met kerken en christenen.

Naast die wisselende contacten met vluchtelingen zien we ook steeds meer een vaste groep ontstaan van mensen die uitnodigingen nooit afslaan en nauw betrokken zijn bij onze levens. Tijdens een 'terugkomweekend' met teams die een paar jaar geleden als eerste zijn ingestapt in een leergemeenschap van Nederland Zoekt, concludeerden we dat het onze uitdaging is hoe we de juiste stappen kunnen zetten om hen steeds meer verantwoordelijkheid te geven. We zoeken hoe we dit concreet kunnen vormgeven. Werk in uitvoering...

Dat was weer een kort inkijkje in ons leven en onze missie. Reacties zijn altijd welkom.

Bedankt voor al jullie vertrouwen en betrokkenheid. Veel zegen op jullie reis in 2016 gewenst!

Lieve groeten

*Tjerk, Anneke,
Lydia, Eva en David*

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons | Fam. van Dijk is financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecm nederland.nl/geven of op: NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "Fonds van Dijk" | ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer - Nederland - 0570-637537 ecm nederland@ecmi.org www.ecm nederland.nl

 ecm

het Evangelie voor Europa

 ANBI
Anerkend Register van Bestuursrecht